స్వర్గానికి బెత్తెడు

రంభ దేవతావస్త్రాలు కట్టుకుని అద్భుతంగా నృత్యం చేస్తోంది. అమృతం సేవిస్తున్న దేవతలకు ఆమె కట్టుకున్న బట్టలు కనిపించటం లేదు. అనిమిషులకు కన్నుకొట్టడం చేతకాదు, కళ్ళప్పగించి, పళ్ళు బయటపెట్టడం తప్ప. ఆ ఇకిలింపు గూడా ఇంద్రుడు చూడకుండానే.

పెగ్గుమీద పెగ్గు బిగించి బుద్ధికి స్వస్తి చెప్పి మనస్సు గుర్రంపై స్వారీచేస్తున్న పగటి పెద్దమనుషులు డిస్కో నంబరులో చుట్లు తిరుగుతున్న జూలీ కొంగు లాగుదామంటే చీర కనిపించటమే లేదు. వంటిపైనున్న ఆ కొంచెం ఆచ్ఛాదనా తీసేస్తే ఒక్కసారి చూసి ఆమెను నిలుచున్న పాటున అరెస్టుచేసి, పట్టుకెళ్ళి సబిన్స్పెక్టరుకు దాఖలా చేద్దామని కానిస్టేబులు రాత్రి కలలు కంటున్నాడు.

రైలుపట్టాల కానుకున్న గుడిసెల బారులో ఒక కుటీరంలో లైటు వెలుగుతోంది. అందెల చప్పుడు వినబడుతోంది. గుమ్మం దగ్గర నిలబడి గోపయ్య తలవంచి చూశాడు. మనిషి మోకాళ్ళవరకే కనిపిస్తోంది. ఆ పాకలో కూర్చున్నవాళ్ళు చప్పట్లు కొడుతున్నారు. కమ్మటి కల్లు కంపు గుప్పుమంటోంది. “ఇటు రారా... స్వామి ఇటు రారా....” పాట కళ్ళానికి గోపయ్య గుండె తగులుకుని గుబగుబలాడింది. అటూ ఇటూ చూసి గుడిసెలోకి దూరాడు. ఎదురుగా పోలీసు గోపాలస్వామి కనిపించేటప్పటికి గుండె గుభేలుమన్నది. వెళ్ళినవాడు వెళ్ళినట్లుగా బయటకు వచ్చిపడ్డాడు గోపయ్య. చూరు బుర్రకు కొట్టుకుంటే ఒక చేత్తో తలమీద రాసుకుంటూ

బయట వదిలిన చెప్పులు ఎక్కడున్నాయో- వెతుక్కోకుండానే వకటే పరుగు. పోలీసు గోపాలస్వామి గూడా అంత వేగంగా బయటకు లంఘించి పై కండువా జారిపోతుంటే లక్ష్యం చేయకుండా, చెప్పులెక్కడున్నాయో వెతుక్కోకుండా కనిపించిన మంచి జోడు కాళ్ళకు తగిలించుకొని, గోడకు ఆనించిన సైకిలయినా అందుకోకుండా వెంటబడ్డాడు. పాకలో అందెలచప్పుడు వినబడుతూనే ఉన్నది, 'స్వామి రారా... ఇటు రారా...' గోపాలస్వామి ఆ పిలుపును గూడా నిర్లక్ష్యం చేసి ఇటురాకుండా అటువైపే పరుగెత్తాడు.

గోపయ్యను పట్టుకుని అప్పచెప్పిన గోపాలస్వామికి డిపార్ట్‌మెంట్ నుంచి 'శభాష్' లభించింది. గోపయ్య పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీ యజమాని గోపాలన్ నాయర్ నుంచి ఓ పచ్చకాగితం గూడా ముట్టింది. గోపయ్య పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలో గొడవలైతే తప్పించుకుని తిరుగుతున్నాడు. అతన్ని పట్టుకుని విచారణ జరిపించి ఉద్యోగానికి తిలోదకాలిప్పించే ప్రయత్నంలో భాగమే ఇది.

దొరికిన గోపయ్యమీద ఫ్యాక్టరీలో విచారణ జరిగింది. 'నువ్వు నేరం చేశావు..... స్టాండింగు ఆర్డరు కింద .... ఫలానా రూలు ప్రకారం నువ్వు దోషివి.... ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలో అసభ్యంగా ప్రవర్తించావు... గదిలో చీపురు పెట్టటానికి మాచమ్మ వెళితే నువ్వు వెనకే వెళ్ళి తలుపు వేసుకున్నావు.... నిన్ను నిలబెట్టి అడిగినందుకు చౌకీదారును కొట్టావు... అక్కడే ఉన్న పెన్నుస్టాండు విరగ్గొట్టి.... ఫ్యాక్టరీ ఆస్తికి నష్టం కలిగించావు. అందుకు సాక్షులు... గోపాలరావు... గోపీచంద్.... గోపతి.... గో...' చూపుడు వేళ్ళన్నీ' గోపయ్యవైపు తిరిగాయి.

కత్తెర వకటి తీసుకుని వేళ్ళన్నిటినీ కత్తిరించి దూరంగా పారేస్తే వాళ్ళు ఇంకెప్పుడూ వేలెత్తి చూపరు అనుకున్నాడు గోపయ్య. కంటిచూపు పదును మొండికత్తిలాగా పనికిరాకుండా పోయింది.

'ఇంతేకాకుండా.... మానేజరు స్టీలు కారియరు నువ్వు ఎత్తుకుని పారిపోతుంటే.... ఎర్రచేతులతో పట్టుకున్నారు....'

'ఎర్రచేతులేమిటండీ....' మేనేజరు అడిగాడు. ఎంక్వయిరీ ఆఫీసరు గోపాలకృష్ణ వంక చూశాడు గోపతి.

'విచారణ తెలుగులో జరగాలంటే అట్లా అడిగాను.... కాట్.... రెడ్ హాండెడ్... ఆ మాట తెలుగులో అర్థమయ్యేట్లు గోపయ్యకు చెప్పండి...."

'నువ్వు... స్టీలు కారియర్... దొంగిలించినప్పుడు.... ఆ స్టీలు కారియర్... నీ చేతుల్లో ఉండగా... ఆ ఎర్రటిచేతులు ఛ.... ఛ...ఎర్రటివి కాదు... నువ్వు పట్టుకుపోతుండగా చూశారు... చూడటం కాదు... ఆ కారియరు పట్టుకున్నారు. ఛూ... కారియరును కాదు.... నిన్ను పట్టుకున్నారు....'

'నాకే తికమకగా ఉంది... విచారణ జరిగేటప్పుడు.... నేరస్తుడికి ఆ నేరం ఏమిటో అర్థం అయ్యేట్లు చెప్పటం అవసరం...'

'ఆ ఎర్రటి కారియరుకు... కాదు మళ్ళీ చెపుతాను... నువ్వు కారియరును పట్టుకుంటూ... నిన్ను చౌకీదారు పట్టుకున్నాడు...ఊ... అదే ఇప్పుడు అర్థం అయిందా....'

గోపయ్య దిక్కులు చూశాడు.

'నీ సంజాయిషీ ఏమిటి... నేరం ఒప్పుకుంటున్నావా...' ఆఫీసరు అడిగాడు.

'నేరం రుజువు అయ్యేదాకా... నేరస్తుడిగా పరిగణించగూడదు... గోపయ్యకు గూడా ఒక

కుర్చీ వేయండి.... ఆ... కూర్చుని చెప్పు గోపయ్యా...'

తలనుంచి వణుకువచ్చింది గోపయ్యకు. మనిషి కంపించాడు.

'చూశారా... నటన... వెధవ వణుకూ వాడూనూ... మన సానుభూతికోసం దొంగవేషాలు... ఈ అలగాజనమే ఇంత...'

గోపయ్య వణుకుతోంది జాలికలగటం కోసం కాదు. ఫ్యాక్టరీలో ఉద్యోగం ఊడే స్థితికి వచ్చింది. ఈ తతంగం అంతా అందుకోసమే. ఈ ఉద్యోగం పోతే తనకు భోజనం గడవటం కష్టం అవుతుంది. తనను నమ్ముకుని హైదరాబాదు వచ్చిన పారమ్మకు ద్రోహం చేయలేడు. ఇప్పుడు భార్యకు పురుడు వచ్చే రోజులు. నెలరోజులుగా కూలికి పోవడం లేదు. డాక్టరమ్మ పరీక్ష చేసింది. కానుపు కష్టం కావచ్చుననీ, మందులూ, రోజూ పాలూ, పళ్ళూ తీసుకోవాలనీ చెప్పింది. పాలు ఎట్లా ఉంటాయో పారమ్మకేం తెలుసు. తల్లిపాలు తాగిందో లేదో!!

తాను నిజానికి ఏ నేరం చేయలేదు. మాచమ్మతో మానేజరు సరసాలడుతుంటే పట్టుకుని తన్నాడు. ఆ కొట్లాటలో మాచమ్మ మేనేజరుకు చీపురుతో నాలుగు వడ్డించింది. అదీ కసి. మాచమ్మ గదిలోకి వెళితే వెనకాలగా దొంగతనంగా వెళ్ళి తలుపు వెయ్యాల్సిన అవసరంలేదు. తనకు మోజు కలిగితే దర్జాగా గుడిసెలోనే కలవగలడు. అయినా తనకు అక్కరలేదు. పారమ్మను మనువు ఆడాడు. పైలాపచ్చీసుగా కాపురం నడుస్తోంది. తను తండ్రి కాబోతున్నాడు కూడా. అయితే గోపయ్యకు వచ్చిన కష్టాల జాబితాలో అందమైన విగ్రహం ఒకటి సినిమాల్లో చేరితే హీరో అయిపోయి సినీ అందగత్తెలకు మనోనాయకుడయి చుక్కల్లో చంద్రుడిలాగా వెలిగిపోయేవాడు. కానీ ఈ ఫ్యాక్టరీలో వచ్చిపడ్డాడు.

మొదటినుంచీ తానేమంత బుద్ధిమంతుడని కాదు. నౌకరి కుదరకమునుపు లారీల మీద కూలీకి తిరిగే రోజుల్లో కొద్దోగొప్పో చెడుతిరుగుళ్లకు అలవాటు పడ్డవాడే. అదొక జీవితం. గొప్పోళ్ళ పంథాలో నడిచింది. నిద్రలేస్తుండగా టీ దొరికేది. గుడిసె దగ్గరికే లారీ వచ్చి ఎక్కించుకుని పోయేది. నాస్తా, భోజనం... పొద్దూగ్గానే ఓ గ్లాసుడు నాటుసారా... ఆ దెబ్బతో పగలు ముక్కలయిన శరీరం మళ్ళీ అతుక్కుని మర్నాటి కష్టానికి తయారయ్యేది. ఆ గుక్కెడు గొంతులో పోసుకోకపోతే దేశంలో కూలిజనం అంతా ముక్కలు ముక్కలై అంతరించిపోయేది. పడుకునే వేళకి గానాబజానా.... రావులమ్మ.... రుక్కి.. సత్తి... దేవమ్మ... ఎవరయితేనేం వంటరితనం లేకుండా జంట కుదిరేవారు. ఇప్పుడు ఆ గొడవలన్నీ లేవు. ఎప్పుడన్నా ఎవరన్నా కనిపించినా నవ్వేసి ముఖం తప్పించేస్తాడు కాని అటు పక్కకు పోడు.

ఫ్యాక్టరీలో చేరినప్పటినుంచీ మానేజరు దగ్గర టైపిస్టుగా పనిచేసే మోహిని తనను ఓ కంట ఓరగా చూస్తూనే ఉండేది. ఆఫీసు పని ఎంతైనా టకటకాచేసి అక్కడ పెట్టేస్తుంది. మేనేజరుకు ఆఫీసు పనితో తృప్తి కలగటంలేదు. ఆమెను మింగేస్తున్నట్లు చూస్తాడు. ఓసారి మోహిని చెప్పు తీసి చూపించింది. గోపయ్య కర్మకాలి ఆ సన్నివేశానికి సాక్షి అయ్యాడు. మోహిని నవ్వింది. నవరత్నాలు రాలాయి. వెన్నెల వెదజల్లింది. తడిసిముద్దయ్యాడు. పారమ్మ బాగానే ఉంటుంది. అయితేనేం పారమ్మ నాటుసారా అయితే మోహిని విదేశీ విస్కీ

ఫ్యాక్టరీ యాజమాన్యం గోపయ్యమీద నేరం మోపటానికి మోహిని మరో అందమైన కారణం.

'నేరం వప్పుకుంటున్నావా... లేదా...'

గోపయ్య ఉలిక్కిపడ్డాడు.

'మీరు చెప్పేది నిజం కాదు... నేను గదిలోకి వెళ్ళినప్పుడు మాచమ్మ లేదు. మంచినీళ్ల తెద్దామని కూజాకోసం వెళ్ళాను. మంచినీళ్లు తెమ్మన్న టైపిస్టుగారే ఉన్నారక్కడ... ఆ మోహినిగారు... నన్ను బయటకు పోనివ్వలేదు... తలుపుతీసి వస్తుంటే మేనేజరుగారు మండిపడ్డారు... ఉద్యోగంలోనుంచి తీసెయ్యాలన్న పన్నాగం... ఆ మోహిని....'

ఆఫీసరుగారు తికమకపడ్డారు.

'మోహిని... మోహిని అంటాడు.... ఆమె ఎవరు... ఈ ఎంక్వయిరీలో ఆమె సాక్షి కాదా...! ఆమెను ఎందుకు పిలువలేదు...!'

ఆయనకు గూడా మోహిని ఎట్లా ఉంటుందో చూడాలనిపించినట్లుంది. ఇంత మందిని సమ్మోహితులను చేసిందంటే ఆ చూపుల్లో మత్తుమందు ఏదో ఉంది.

'మరి స్టీలు కారియరు దొంగతనం.... దాని మాటేమిటి....'

'నేను దొంగతనం చేయలేదండి... దాంట్లో అయ్యగారికి రోజూ భోజనం తెస్తుంటాను... ఆరోజు కూడా భోజనం అయిన తర్వాత కారియరు తీసుకొనిపోతుంటే మోహిని పిలిచి....'

'ఆ మోహిని ఎవరో ఒకసారి పిలవండి....' ఎంక్వయిరీ ఆఫీసరుగారి మనస్సు ఆరాటపడుతోంది.

'ఆమె ఎందుకండీ మధ్యలో.... మీరు ఇక్కడ ఎంక్వయిరీ చేయటానికి వచ్చారా... ఆడవాళ్లతో మీకేమిటి పని...'

నిజంగా మోహిని అక్కడకు వస్తే ఏం చెపుతుందో, ఈ ఆఫీసరు ఏమని రిపోర్టు ఇస్తాడోనని మేనేజరు జంకాడు.

'కారియరు సంగతి అడగండి... చేతిలో కారియరు ఉందా లేదా... చౌకీదారు నిన్ను అటకాయించి ఎర్ర ఎర్రచేతులుగా పట్టుకున్నాడా లేదా... అడిగిందానికి చెప్పు...!

'చూశారా... తలకాయ ఆడిస్తున్నాడు.... అంతవరకు వ్రాసుకోండి .... మిగతా సోది అంతా అనవసరం...'

'నువ్వే నేరం చేశావు...'

'నువ్వు నేరస్తుడివి....'

నౌకరీలేక, కూలీ దొరక్కపోతే వాళ్ల స్థితి ఎట్లా ఉంటుందో తాను చాలామందిని... చూశాడు.... ముష్టివాళ్లలాగా అయిపోతారు. అభిమానం చచ్చేదాకా పస్తులున్నా, ఆపైన దర్జాగా అడుక్కుతినేవాళ్ళని తన గ్రామంలో చిన్నప్పుడు గోపయ్య చూసి వాళ్లట్లాగే వుడతారని అనుకునేవాడు. తర్వాత తర్వాత తెలిసింది. తనుగూడా ఆ మందలో కలిసిపోతానేమోనని ఒక్కసారి భయం వేసింది. వణుకు వచ్చింది. మంచుగడ్డ కంటే చల్లగా ఉంటుంది పేదరికం. అతన్ని మళ్లీ ఫ్యాక్టరీలో అడుగుపెట్టనివ్వలేదు. అదే ఆఖరు రోజు.

అతను రాకపోవటం వలన ఫ్యాక్టరీ చక్రాలు ఆగలేదు. కాలచక్రం స్తంభించలేదు... ఓ రోజు బొంబాయినుంచి కొత్త పార్టీలు వస్తే గోపాలన్ నాయర్ పార్టీ వొకటి ఏర్పాటుచేశాడు.

'ఈ అలగా జనంతో చచ్చిపోతున్నాం.... మీ ఫ్యాక్టరీలో గూడా లేబర్ ప్రాబ్లం ఉందా...! గోపాలన్ నాయర్ పకోడి నోట్లో వేసుకుని ఖాళీ గ్లాసు టేబుల్ మీదపెట్టి 'ఫ్రిజ్‌లోనుంచి

ఇంకోసీసా తీయరా...' అన్నాడు.

'సోడా తెమ్మంటారా-అయ్యగారూ!'

'వద్దులేరా.... అపాటు తాగుతేనే నయం....'

'చిత్తం....'

'పనివాళ్లు మంచివాళ్లే... ఈ యూనియన్‌వాళ్ళు వచ్చారు... వాళ్ళతోటే గొడవ మీకేం కోపం లేదుగదా....' గోపాలన్ నాయర్ రవిరాజువంక చూశాడు. బొంబాయి యూనియన్ సెక్రెటరీ రవిరాజు.

బొంబాయి ఫ్యాక్టరీ మేనేజరు చంద్రగుప్త నవ్వేశాడు. నాయర్ కోమలంగా రవిరాజు యూనియన్‌ని కొంకెకు తగిలించగలడు.

'ఇట్లాంటిచోట మనం కలిసినప్పుడు మన వృత్తుల్నీ, వృత్తి ధర్మాల్ని మరిచిపోయి... మనిషి... మనిషి...... మానవత్వం... మనస్సు...మాన్... టూ... మాన్...' రవిరాజు వొకసారి లేచి నిలబడి వళ్లు విరుచుకుని మళ్లీ కూర్చున్నాడు. గ్లాసు గడగడా తాగేశాడు.

'ఈ పనివాళ్లతో చాలా ట్రబుల్.... కఠినంగా లేకపోతే చాలా ప్రమాదం గూడానూ' గోపాలన్ నాయర్ మళ్లా ఓ గ్లాస్ తాగేశాడు. 'వాళ్లని ఎప్పుడు చెప్పుకిందనే ఉంచాలి గురూగారూ....!'

'మీరు గురుగారూ.... అన్నది నన్నా... రవిరాజుగారినా...!' చంద్రగుప్త గ్లాసు వెతుక్కుంటూ అడిగాడు.

గోపాలన్ నాయర్ ఏదో మాట్లాడబోయేటప్పటికి పొలమారినట్లయింది.

'కొనబారిందంటే ఎవరో తలుచుకుంటున్నట్లున్నారు... కొంపతీసి ఆ మోహిని... మీ టైపిస్టు తలచుకోవటం లేదుకదా...!'

'ఆమె మీకెట్లా తెలుసు'

'భస్మాసురులందరికీ మోహిని తెలిసే ఉంటుంది... రవిరాజుగారూ... నేను కరెక్టుగా మాట్లాడుతున్నానా... ఓ డోసు ఎక్కువయిందేమోగాని అంతా తెలుస్తూనే ఉన్నది....' కుర్చీలోంచి జారిపోతూ మళ్లీ పైకి సర్దుకున్నాడు చంద్రగుప్త.

'మోహిని?.... ఇంకెక్కడి మోహిని?... గోపయ్య అని ఉండేవాడు. వాడిని ఉద్యోగంలోంచి తీసేటప్పటికి తనూ రాజీనామా ఇచ్చి వెళ్లిపోయింది. వాడంటే పడిచచ్చేది... ఏం చూసి అంత మోజో!'

'కారణం లేనిదే మోజు అంటే... కారణంగా కలిగిన మోజు కారణం పోగానే వదిలిపోతుందిట.... అందుకని కారణంగా ఉన్న అభిమానమే మోజు... అని ఓ ఇంగ్లీషు రచయిత అన్నాడండి.'

'మీరే అని... ఇంగ్లీషువాడికి కీర్తి అంటకడుతున్నారు... మొహమాట పడుతున్నారు....' వెకిలినవ్వు పళ్లమధ్య ఇరుక్కుని గిలగిలలాడింది.

'గోపయ్య మంచి వర్కరే... ఈ మోహిని చెడగొట్టింది.... వాడిని వదలించుకోటానికి తలప్రాణం తోకకు వచ్చింది... ఎంక్వయిరీ పెట్టాం.... రాడు... నోటీసు ఇచ్చాం తీసుకోడు... పేపర్లో వేయించాం.... చదవలేదు అన్నాడు. పోలీసువాడికి దక్షిణ ఇచ్చి తన్నించాం. పైగా ఎదురు నోటీసులు... కేసులు.... అబ్బబ్బ ప్రాణం తీసేశాడు. ఆ ట్రబుల్ చెప్పటానికి వీల్లేదు...'

సీసాలందించి సుబ్బారావు అక్కడే ఉన్నాడు.

'ఏరా... మా మాటలు వింటున్నావా... వెధవా' అని 'వీడూ అంతే! నంగిలాగా ఉంటాడా... వ్యవహారం చెడిందంటే వీడూ అంతే.... ఏరా!'

'లేదండి .. అయ్యగారూ... మీ ఉప్పుతిని బ్రతికేవాణ్ణి....'

'మాటలు నేర్చాడు... ఉప్పు తిన్నాడూ.... అంటే సున్నం పెట్టాడూ అన్నమాటే... గోపయ్య ఎంత వినయంగా ఉండేవాడు... ఎంత ట్రబుల్ ఇచ్చాడూ... హారిబుల్ ఫెలో.... ఈ సుబ్బారావు అల్లాంటివాడు కాదు... చెప్పినమాట వింటాడు... ఈ రోజు కోడికూర కావాలి అన్నా. ఓ దిట్టంగా ఉన్న ఎర్రకోడిని చూపించి వండు అన్నాను... వండేశాడు... ఏరా...?'

'వండాను కానండి... అయ్యగారూ.... చాలా కష్టం అయిపోయింది.... బుట్ట తీయగానే పారిపోయింది... పక్కదొడ్లోకి పోయింది.... అక్కడినుంచి దాబా మీదకు గెంతింది. పట్టుకోబోతే ఎగిరింది... ఇల్లూ వాకిలి... అంతా తిప్పింది... పట్టుకొని పీక కోసేటప్పటికి నా తలప్రాణం తోకకు వచ్చింది.... అయ్యగారూ.... చాలా ట్రబుల్ ఇచ్చిందండి.....'

గోపాలన్ నాయర్ నిషాలోనే ఉలిక్కిపడ్డాడు.

'ఏరా.... ఏమన్నావురా.... ట్రబుల్.... అన్నావా... ఆ...' మనస్సు అంతా మసగ్గా ఉంది. ఎవరో మనిషి కోడి రెక్కలు కట్టుకుని కత్తికి దూరంగా పరుగెత్తుతున్నాడు. ఎగురుతున్నాడు. అలిసిపోతున్నాడు. కత్తి పదును ఎండలో మెరుస్తోంది. తనకు ట్రబుల్ ఇస్తున్నాడు గోపయ్య.

తను మించి తాగినట్లున్నాడు. వళ్ళు తెలియటంలేదు. కుర్చీలోనుంచి పూర్తిగా జారిపోయాడు. గడియారం ఆగినట్టుంది. ఎంతసేపయిందో! ఎవరో తీసుకెళ్ళి ఎత్తుకుని రిక్షాలో పడుకోబెట్టారు.

'జాగ్రత్తగా తీసుకెళ్ళి ఇంటి దగ్గర దిగబెట్టు.... ఇంటి నంబరు... పేరు... ఆ కాగితం జాగ్రత్త - ఈ అయిదు రూపాయలు తీసుకో... ఇంటిదగ్గర మళ్ళీ డబ్బులడిగేవ్... డొక్క చీరేస్తాను...' గోపాలన్ నాయర్‌కు మాటలు వినబడుతున్నాయి. వంటరితనం చుట్టుముట్టింది. కుదుపుకు రిక్షాకమ్మీలు తలకు కొట్టుకుంటున్నాయి. నెప్పి తెలిస్తోంది గాని చేత్తో రాసుకోవడానికి చెయ్యి లేవడం లేదు.

రిక్షావాడివంక చూశాడు. కల్లుకంపు, చెమటకంపు. కళ్ళు, ముఖం పీక్కుపోయి పెరిగిన గడ్డంలోంచి తొంగిచూస్తున్నాయి. గోపాలన్ నాయర్‌కు కొంచెం స్పృహ తెలుస్తోంది. కళ్ళు నులుముకుని చూశాడు. రిక్షావాడు ఎవరూ... ఎక్కడో చూసినట్లుంది. గోపయ్యలాగా కనిపించాడు. అందరూ గోపయ్యలాగానే కనిస్తారు ఇప్పుడు.

'నువ్వా....'

'నేనే..... గోపయ్యనే అయ్యగారూ....

'ఆ.....!! ఏంటిరా ఇట్లా అయిపోయావు...?'

'గోపయ్య కళ్లు ఏనాడో ఎండిపోయాయి, బాగానే ఉన్నాగదండి అయ్యగారూ....' 'ఈ వాలకం ఏమిటి.... ఏం చేస్తున్నావు.... ఇప్పుడు....' గోపాలన్ నాయర్ రిక్షాలో సర్దుకుని కూర్చోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

'రిక్షా తొక్కుకుంటున్నానయ్యగారూ..... తమరూ బాగా తగ్గిపోయారు.....'

'అవునురా.... నీకు అన్యాయం చేశానురా.... ఆ మోహినీ... దక్కలేదు... నేనే అన్యాయం

అయిపోయాను....'

'అదేంటయ్యగారూ...'

'ఆ సంగతి వదిలెయ్యరా.... బుర్రపాడయిపోతూంది.... నీ పెళ్ళాం పిల్లలూ బాగున్నారటరా....'

'ఎవరూలేరు.... అంతా పొయ్యారు అయ్యగారూ.... నా పొరమ్మకు పురిట్లో జబ్బు చేస్తే.... దక్కించుకోలేకపోయానయ్యగారూ...'

గోపయ్యగొంతు జీరపోయింది. ఒక చేత్తోకళ్ళు అద్దుకుని ముఖం తుడుచుకోబోయాడు. హేండిలు చెయ్యి జారింది. తను పోయే రోడ్డు అంతా గోతులు. బండి పక్కకు దొర్లుకుపోతోంది.

'సరిగ్గా పట్టుకోరా.... జాగ్రత్తరా' కంగారు, కోపం.

రిక్షా తొణికింది. ఎదురుగుండా లారీ లైట్లు స్వర్గదీపాల్లాగా మెరుస్తున్నాయి. ఎంత వెలుతురు! తనను ఆహ్వానించటానికి అన్ని మేళతాళాలెందుకు? చెవులు చిల్లులు పడుతున్నాయి. గోపాలన్ నాయర్‌కు ఏం జరిగిందో, ఏం జరుగుతుందో తెలియటం లేదు. కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి.

'ఇంకెంతదూరం.... తన మాటలు గొంతులోనే ఉన్నాయి. నలుగురూ చేరి ఎవరికి తోచింది వాళ్ళు మాట్లాడుతున్నారు.

'ఫుల్ డోసులో ఉన్నట్లున్నాడురా గురుడు....'

'దెబ్బ బాగానే తగిలింది....'

'లారీ డ్రైవరు పారిపోయినట్లున్నాడే'

'రిక్షావాడెక్కడ.... వాడిని పట్టుకుని తన్నాలి గాడిదకొడుకుని....'

గోపయ్య ఒకపక్క అచేతనంగా పడి ఉన్నాడు.

'ఎంతదూరం ఉంది....

'ఓ బెత్తెడు....'

అమృతం గుబాళింపు ముక్కు పుటాలను పలకరిస్తోంది. రంభ అద్భుతంగా నృత్యం చేస్తోంది. మోహిని నృత్యం నేర్చుకుని ఆ వేషం వేసుకుంటే అట్లాగే ఉంటుంది. తనెక్కడ ఉన్నాడు? గోపాలన్ నాయర్ మూతబడిన కన్నుల్లోంచి అంతా కనిపిస్తూనే ఉంది.

ఇంద్రుని సింహాసనంలో గోపయ్య కూర్చుని నవ్వుతున్నాడు.

(యువ - 11 ఏప్రిల్)